

er mangfoldige Poster, som her ere nævnte, der skulde have været opførte paa denne; men det blev ikke til Noget med denne Tillægsbevillingslov, formedelt Dplysningerne; men om det ogsaa var skeet ved en Forglemmelse af den dernæst indtraadte Indenrigsminister, at han ikke havde opført denne Post paa en særegen Tillægsbevilling, saa var deri dog ikke Noget, som kunde kaldes fornærmeligt mod Kongen. Der kan overhovedet dog vissefelig ikke være Tale om, at Thinget skulde tilraade, at den daværende Minister burde drages til Ansvar for en Foranstaltning, som man maa sige bagefter saae ikke var fornøden, men som under de daværende Forhold maa erkjendes ialtsald ikke at have været forkastelig, og Meningen af det gjorte Forslag er da udentvivel kun, at Posten skulde staae hen som ubilliget; men det forekommer mig da, at man herved vil komme ind paa en Vej, der ikke stemmer med den Betragtning, som ellers ligger til Grund for Afgjørelsen af Statsrevisionens Udsettelse.

B. Christensen: Ja, jeg maa tilstaae, at jeg som Medlem af dette Thing ikke kan andet end finde alvorlige Grundringer at gjøre ogsaa ved det af den høitagede Minister nu Anførte. Jeg troer nemlig, at det har nogen anden Betydning, om man følger den af Statsrevisionens Majoritet foreslaaede Afgjørelsesmaade, eller man følger den af Udvalget foreslaaede; thi vistnok fremkommer der ikke noget umiddelbart Resultat, vistnok er der ikke tænkt paa, at der enten skulde anlægges Tiltale eller forbeholdes Tiltale mod vedkommende Minister; men dersom man lader et slikt Forhold af den paagældende Minister gaae hen blot med den Kritik, som Udvalget giver, da har man ikke værget sig for Fremtiden derimod, saaledes som det forekommer mig, at Folkerepresentationen maa være sær opfordret til. Statsrevisionen har vistnok været i nogen Forlegenhed med at karakterisere Forholdet; dens Majoritet vilde rette sig efter, hvad der her ved en foregaaende Behandling af et Statsregnskab var opstillet som ønskeligt med Hensyn til Terminologien; men det passede aabenbart ikke til det foreliggende Tilfælde; det passede ikke

at sige: „Den brugte Fremgangsmaade kan passere for denne Gang“; thi det er dog ikke sandsynligt, at dette Tilfælde vil fremkomme atter. Paa den anden Side maatte det forekomme Revisionen at være af stor Vigtighed, at dadle udtryffeligt og bestemt et Forhold — forsaavidt det maatte erkjendes at fortjene Dadel; det er jo et andet Spørgsmaal, — der ligefrem gif ud paa, om jeg maa bruge det Udtryk, at intimidere en Folkerepresentation. Revisionens Majoritet har meent, at dette var Tilfældet, og har troet, at det var skeet gennem Forholdsregler, der paa eengang krænkede Kronens og Folkerepresentationens Ret; Kronens Ret, forsaavidt det dog maa erkjendes — med al Agtelse for hvad den høitæredede Minister har anført — at Hans Majestæt Kongens Resolution ikke falder med samme Frihed og neppe med den fulde Frihed, naar den ættes bag efter, hvor der er Spørgsmaal om at afholde en Udgift, der alt for længst er passeret; og Folkerepresentationens Ret, da det dog virkelig maa være en af det konstitutionelle Statslivs Fordringer, at Forholdsregler af denne Art aldrig tages uden en formelig Forhandling i Statsraadet; men en saadan Forhandling var Revisionen underrettet om ikke havde fundet Sted. Jeg skal i den Henseende henvise til, at det i de af Ministeriet meddeelte Dplysninger udtryffeligt hedder, at vedkommende Minister havde i Statsraadet sagt, at han vilde kun nævne det i Statsraadet, at der var begjært en Soldatesse sendt op til Island, idet han skulde lade Beretningen circulere mellem Statsraadets Medlemmer, ligesom han nærmere vilde conferere med vedkommende Minister om, hvad der hensigtsmæssigt kunde være at foretage. Alle disse Conferencer eller Forhandlinger have nu slet ikke fundet Sted med Hensyn til en Forholdsregel, der efter min Opfattelse væsentlig er gaaet ud paa at intimidere en Folkerepresentation. Jeg kan derfor som Landstingsmand — og det er kun som Landstingsmand, at jeg har taget Ordet — ikke andet end ganske slutte mig til det Forslag, som min ærede Ven ligeoverfor mig (Beskely har stillet, og jeg troer, at det vilde være rettere og naturligere fra Folkerepresentationens Side at bedømme